

שאותיותיו מקושרות זו בזו מכח אהבת הפרצופים זה לזה **דָּהָא אוֹקְמוּהּ** וכמו שכבר ביארו שהאות 'י', **לָא מִתְפָּרֵשׁ קוּצָא דְלַעֲיִלָא מִן י' לְעֵלְמִין** קוץ היו"ד הרומז לכתר לא נפרד לעולם מהאות 'י' שהיא בחינת חכמה. **דָּהָא בְּרַחֲמֵימוֹתָא שְׂרִיא עֲלֵיהּ, וְלָא מִתְפָּרֵשׁ מִנִּיהּ לְעֵלְמִין** לפי שהוא חונה עליה באהבה ויש לו חשק להשפיע בה וגם היא יש לה חשק לקבל השפע ומחמת גודל האהבה שביניהם אינם נפרדים זה מזה כלל. **ה', הָא אוֹקְמוּהּ, דִּיּוֹד לָא מִתְפָּרֵשׁ מִנָּהּ, וְאַשְׁתַּכַּחוּ כַּחְדָּא בְּחַבִּיבוּתָא, לָא אֶתְפָּרְשֵׁן דָּא מִן דָּא** והאות ה' היא בחינת בינה וכבר ביארו שהחכמה והבינה הם שני רעים אהובים שאינם נפרדים זה מזה לעולם והיינו בחינות ישסו"ת. **פְּגִוּוֹנָא דָּא ה'** ובאופן זה אין אות ה' נפרדת מהי' **וְהָא אֶתְמַר, פְּמָה דְכַתִּיב** וכבר נאמר סוד זה על מה שכתוב, (בראשית ב) **וְנָהָר יוּצֵא מֵעֵדֶן, יוּצֵא תְדִיר לְעֵלְמִין, בְּחַבִּיבוּתָא אֶתְדַבְּקֵן** נהר הוא הבינה היוצא מהחכמה שהיא עדן, ויוצא ונמשך תמיד לעולם שלא נפסק השפע מהם הואיל והם מתדבקים זה בזה בחביבות שהחכמה רוצה להשפיע תמיד בבינה, והבינה רוצה תמיד לקבל שפע מהחכמה.

מי שאוהב להשי"ת הרי הוא נקשר באותה האהבה

ו"ה הם בחינת זו"ן **פַּד אֶתְדַבְּקֵן דָּא בְּדָא, אֶתְדַבְּקֵן בְּחַבִּיבוּתָא כַּחְדָּא, חָתָן בְּכֻלָּהּ** בשעת היחוד הם מתדבקים זה בזה ואז הם מתדבקים בחביבות כאחד אך הם כחתן בכלה שאחר היחוד נפרדים זה בזה,

דְּאֶרְחֵיהֶוּ תְדִיר בְּחִבּוּבוֹתָא ודרכם תמיד להיות בחביבות ואהבה
 ביניהם אפילו כשאינם ביחודם **אֲשַׁתְּכַח י' בָּה'** נמצא ששם הוי"ה הוא תמיד
 בדבקות י' שהיא חכמה בה שהיא בינה, **ה' עִם ו'** והבינה שהיא אימא עם ו' שהוא
 ז"א, **ו' עִם ה'** ו' שהוא ז"א על ה' שהיא המלכות. **וְדָא בְּדָא אֶתְקַשְׁר**
בְּחִבּוּבוֹתָא וכל פרצוף מתדבק ונקשר עם חבירו בחביבות. **וְכֻלָּא אֶהְבָּה**
אֶקְרִי ואז כל האצילות כולו נקרא אהבה. **וְעַל דָּא מֵאן דְּרָחִים**
לְמַלְפָּא, הָא אֶתְקַשְׁר בְּהָהוּא אֶהְבָּה ולכן מי שאוהב להשי"ת הרי
 הוא נקשר באותה האהבה. **וּבְגִין כֶּךָ** ועל כן נצטוינו **וְאֶהְבֵּת אֶת יְהוָה**
אֱלֹהֶיךָ שעל ידי כן תגרום התקשרות האהבה בין כל פרצופי האצילות.

העצמות יאמרו שירה בתחיית המתים

וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (תהלים לה) **כָּל**
עֲצֻמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עֵינַי מִחֶזֶק
מִמֶּנּוּ וְעֵינַי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. הַאִי קָרָא דוֹד אֲמַרִּיה בְּרוּחָא
דְּקֻדְשָׁא, זה הפסוק אמרו דוד המלך עליו השלום ברוח הקודש **כָּל עֲצֻמוֹתַי**
תֹּאמְרֶנָּה ויש לשאול, **וְכִי מֵאן חָמָא גְרַמִּי דְאֲמְרוּ שִׁירְתָּא**
וְכִי מִי רָאָה פֶּעַם שַׁעֲצֻמוֹת אֲמְרוּ שִׁירָה. **אֵלֶּה הָאִי קָרָא, בְּזִמְנָא**
דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמַן לְאַחֲיָא מִתִּיָּא אלא זה הפסוק אמרו
 דוד המלך על הזמן שהקב"ה עתיד להחיות את המתים, **וְזְמַן קֻדְשָׁא בְּרִיךְ**
הוּא לְאַתְקַנָּא גְרַמִּי, וְלְקַרְבָּא כָּל חַד וְחַד לְאַתְרֵיהֶוּ

הלימוד היומני

ועתיד הקב"ה לתקן את עצמות המתים שכבר נתבלו בעפר ולקרב כל אחד ואחד מהעצמות למקומם, **דְּכַתִּיב**, כמו שכתוב (יחזקאל לז) **וַתִּקְרְבוּ עַצְמוֹת עַצְמָם אֶל עַצְמוֹ**. **וְכַתִּיב** (ישעיה נח) **וְעַצְמוֹתַיִךְ יַחֲלִיזוּ**. **בְּדִין זְמִינִין אֵינֹנִן לְמִימַר שִׁירְתָּא** ואז עתידים העצמות לומר שירה.

שירת העצמות גבוהה יותר משירת הים

מֵאֵי שִׁירְתָּא אֲמַרִי. ואיזו שירה הם יאמרו **יְהוָה מִי כְמוֹךָ** המפליא לעשות (מקדמי) **וְדָא שִׁירְתָּא מְעַלְיָא, מְפַח דְּאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל יַמָּא** ושירה זו היא מעולה יותר מהשירה שאמרו ישראל על הים, **דְּהָא אֵינֹנִן לָא אֲדַבְּרוּ שְׁמָא קַדִּישָׁא, אֶלָּא בְּתַר תְּלַת מְלִין, דְּכַתִּיב** שהרי בשירת הים לא הזכירו עם ישראל את שם ה' אלא לאחר ג' מילים כמו שכתוב, (שמות טו) **מִי כְמוֹכָה בְּאֱלִים יְהוָה. וְהִכָּא אֵינֹנִן מְקַדְּמֵי לְשְׁמָא קַדִּישָׁא, דְּכַתִּיב** ואילו כאן העצמות מקדימים את שם השם קודם לשאר תיבות השירה כמו שכתוב **יְהוָה מִי כְמוֹךָ** ומה שאומרים **מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ, דָּא יֵצֵר טוֹב** העני הוא יצר הטוב שהקב"ה מצילו **מִיֵּצֵר רָע**. **בְּגִין דִּיֵּצֵר הָרַע תִּקְיַף הוּא כְּאַבְנָא** כי יצר הרע חזק ממנו כי הוא חזק כאבן. **כְּפַח דְּכַתִּיב**, (יחזקאל לו) וכמו שכתוב **וְהִסִּירוּתִי אֶת לֵב הָאָבֶן. וַיֵּצֵר טוֹב הוּא בְּשָׂרָא, דְּכַתִּיב** ואילו יצר הטוב הוא רך כבשר כמו שכתוב, (שם) **וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשָׂר**.

יצר הרע בתחילה כולו אש

תָּא חֲזִי, יִצְרַר הָרַע לְמָה הוּא דּוֹמָה בא וראה למה דומה היצר הרע.
בְּשַׁעֲתָא דְאַתִּי לְאַדְוִוּנָא בְּבַר נָשׁ, הוּא כְּפְרִזְלָא,
עַד דְּעָאֲלִין לֵיהּ בְּנוֹרָא בשעה שהוא בא להזדווג עם האדם להחטיאו הוא
 כמו טס ברזל שמכניסים אותו בתוך להבות אש **בְּתַר דִּיתְחַמֵּם אֶתְהַדָּר**
כְּלָא כְּנוֹרָא שאחר שהוא מתחמם הוא נעשה כולו אש כך גם יצה"ר בתחילה הוא
 כמו שמכניסים אותו לאש אך אחר כך הוא כולו אש.

יצר הרע מתקרב לפתח ורואה שאין מי שימחה בידו ובסוף נהיה בעל הבית
רַבִּי חֲזִיָּא אָמַר, יִצְרַר הָרַע כַּד אָתִּי לְאַדְוִוּנָא בִּיהּ לְבַר
נָשׁ, דְּמִי לְבַר נָשׁ דְּקָרִיב לְפִתְחָא, יצר הרע כאשר בא
 להזדווג עם האדם להחטיאו הוא כאדם שמתקרב את הפתח ליכנס **וְחָמִי דְלָא**
אִית מָאן דְּמַחֵי בִידֵיהּ. עָאֵל לְבֵיתָא, וְאַתְעָבִיד לֵיהּ
אַרְחָ וכשהוא רואה שאין מי שימחה בידו אז הוא נכנס ונעשה בבית האדם כאורח.
חָמָא דְלָא אִית מָאן דְּמַחֵי בִידֵיהּ, וַיִּזְיֵל לֵיהּ לְאַרְחִיהּ
 וכשהוא רואה שאין מי שימחה בידו וישלח אותו לדרכו. **פִּיּוֹן דְּעָיִל לְבֵיתָא,**
וְלָא אִית דְּיִמְחֵי בִידֵיהּ, אֶתְמַנָּא עֲלֵיהּ וְאַתְעָבִיד
מְאִרִיהּ דְּבֵיתָא כיון שנכנס לבית ואין מי שמוחה בידו אז הוא לוקח פיקוד ונעשה
 בעל הבית (דף רס"ח ע"א) **עַד דִּישְׁתַּכַּח דְּכָל בֵּיתָא קָאִים**
בְּרִשׁוּתֵיהּ עד שנמצא שכל הבית ברשותו וכמו שאמרו חז"ל שדרכו של יצר הרע

שבתחילה אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו לך עבוד עבודה זרה.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000